Ao. 1856. Dingsdag

No. 49. 22 April.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 21 April 1856.

Bij Besluit van Zijne Majesteit den Koning, dddo. 12 Februarij jl. No. 69, zijn 1o. de Kapitein J. Brouwer, van het Bataillon Jagers No. 27, in *West-Indie*, op zijn daartoe gedaan verzoek, *eervol* uit de Militaire dienst ontslagen, met toekenning van *pensioen*; — en

2o. Bij opgemeld Bataillon benoemd tot *Kapitein*, de 1e. Luitenant H. van Rhijn.

tot 1n. *Luitenant*, de 2e. Luitenant J. J. Scheek.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde van het vermissen van een **CORJAAL** met eene *Osnabrugslinnen Tent*, zoo wordt een ieder gewaarschuwd, om hetzelve niet te koopen, en uitgenoodigd om bijaldien het ter verkoop mogt worden aangeboden, aan te houden en daarvan onmiddellijk ten burele der Politie 1e. Afdeeling, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Platte Brug*, aangifte te doen.

Paramaribo, den 18 April 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

1o. De slaaf *Jacob*, aankomende pl. *Voorburg*.

2o. De slavin *Francina*, aankomende J. H. Pohl.

en 3o. De slaaf *Thomas*, aankomende den Bl. G. F. Lange.

Terwijl sedert 1 Maart ll. als afwezig is opgegeven

1o. De slavin *Sina*, aankomende E. van Mac Intosh.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze, zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 18 April 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Transporten.

[5138] Den 17den April 1856. A. Lionarons aan D. S. Polak, van het huis en Erf aan de *Keizer straat*, N. W. La. B No. 232*a*, *b* en *c*, O. W. La. D No. 185.

Den 18den, Weduwe S. Jacobs geb. G. Scholte, Erfgename en Executrice in den boedel wijlen haren echtgenoot voornoemd en als gemagtigde van H. F. Jacobs, legitimaire erfgenaam van denzelven S. Jacobs, aan J. J. P. Wessels, van het Huis, de Zijgebouwen en het Erf aan de *Keizer straat*, N. W. La. B. No. 242; O. W. La. D No. 203.

Paramaribo, den 18 April 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Transport.

Den 21 April 1856. J. P. van Mencke qq. boedel wijlen M. C. van Mencke aan F. C. Gerdeman, J. P. Wenner, thans genaamd J. P. Wenner Gerdeman en H. E. Wenner thans genaamd H. E. Wenner Gerdeman van het Huis en Erf aan de *Graven straat*, N. W. La. B No. 62, O. W. La. C No. 47.

Paramaribo, den 21 April 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
(5225) MARTINI VAN GEFFEN.

Schutterij van *Paramaribo*.

De Commissie van Doleantie zal op Woensdag den 30 April e. k. des morgens ten 9 ure, in het lokaal boven de Hoofdwacht van de Schutterij, bijeenkomen, ten einde te beslissen op zoodanige bezwaren over Contributie voor de Schutterij, als behoudens artikel 24 en volgende van het Reglement voor de Schutterij van *Paramaribo* (G. B. 1835 No. 14) aan hare kennisneming mogten onderworpen worden.

Paramaribo, den 21 April 1856.

De President der Commissie voornoemd,
P. J. R. PLANTEAU.

(5369) De Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal over zes weken, den juisten dag nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen de navolgende **EFFECTEN**, als:

1o. De suiker plantaadje *de Guineesche Vriendschap*, gelegen aan de rivier *boven Suriname* en *Thorarica*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de landerijen van *Heijsvliet* en de verlatene plant. *Nieuwstar*, met derzelver slavenmagt, fabriek, gebouwen, de daaraan behoorende landerijen en verdere toebehooren.

2o. De buiten cultuur zijnde plant. *Klein la Jalousie*, gelegen in de *Waijamoe kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de plant. *Waijamoe* en *Karelsburg*, met derzelver slavenmagt.

3o. De houtgronden *Overtoom* en *Vreeland*, de eerste gelegen aan de *Para kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de houtgronden *Onverwacht* en *Matuaribo*, en de tweede gelegen aan de *Tawajacoera kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen den houtgrond *La Prosperité* en *Gloria*, met derzelver slavenmagten, gebouwen, daaraan behoorende landerijen en verder toebehooren.

4o. Den houtgrond *Indigoveld*, gelegen aan de *Tawajacoera kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de landen van de *Waakzaamheid* en de bovenlijn van den houtgrond *de Vier Kinderen*, met deszelfs slavenmagt, gebouwen, daaraan behoorende landerijen en verder toebehooren.

5o. Den blooten grond *Oranje*, gelegen aan de *Para kreek*, ter regterhand in het opvaren, naast den houtgrond *Berlijn*; — allen aankomende den boedel van wijlen den Heer Salomon de la Parra.

Voorts:

6o. De suiker plantaadje *Concordia*, gelegen aan de rivier *boven Commewijne*, ter linkerhand in het opvaren, tusschen de verlatene plant. *Mon Plaisir* en de plant. *Des Tombesburg*, met derzelver slavenmagt, fabriek, gebouwen, daaraan behoorende landerijen en verdere toebehooren.

7o. De buiten cultuur zijnde plant. *Bleijenhoop en Bleijenrust* gelegen aan de rivier *boven Cottica*, ter linkerhand in het opvaren, tusschen de plant. *Louisenburg* en *Rustlust*, met derzelver slavenmagt en daaraan behoorende landerijen.

8o. De buiten cultuur zijnde plantaadje *Hulshof*, gelegen aan den mond van de rivier *Perica*, ter regterhand in het opvaren met derzelver slavenmagt.

9o. Den blooten grond *Rijnesberg*, gelegen aan de rivier *boven Suriname* en *Thorarica*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de gronden *Weltevreden* en *Awarapassie*.

10o. Den blooten grond *Nimmerrust*, gelegen aan de *Marchals kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de gronden *Temeraire* en *Curaçao*.

11o. Den blooten grond *Anna'srust* en *Haast u Langzaam*, gelegen aan de *Tapoeripa kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de gronden *Bijgelegen* en *de Goede Verwachting*; aankomende voor de *helft* den opgemelden boedel Salomon de la Parra, en voor de *wederhelft* de Erven Semuel Haim de la Parra.

Alsmede:

12o. *Een derde* gedeelte in den houtgrond *La Diligence*, gelegen aan de rivier *boven Suriname* en *Thorarica*, ter regterhand in het opvaren, tusschen den verlaten grond *Horeb* en den houtgrond *Quamabo*, met deszelfs slavenmagt, gebouwen, daaraan behoorende landerijen en verdere toebehooren; toebehoorende aan gemelden boedel Salomon de la Parra.

En

Een derde in denzelven houtgrond, aankomende de Erven Semuel Haim de la Parra.

Paramaribo, *den* 21 *April* 1856.

De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

Nieuwstijdingen.

Engeland.

Volgens den correspondent te Konstantinopel van den *Times* is de aanleiding van het geschil tusschen den Engelschen gezant te Teheran en de Perzische regering wel het gevangen nemen geweest der vrouw, wier man in Engelsche dienst staat, maar is de Perzische regering zelve daaraan vreemd geweest. Alleen haar broeder (Sultan Koli Mirza) heeft daartoe het bevel gegeven; en volgens de gebruiken in Perzie, had hij als hoofd der familie daartoe het regt. De heer Murraij, de Engelsche gezant, had dus ongelijk toen hij die gevangenis aan de Perzische regering ten laste legde; met den besten wil der wereld kon zij daartegen niets doen, zoodat het meer, dan tijd wordt, dat het onregt door den gezant gepleegd in Engeland hersteld worde.

Op verzoek der Liverpoolsche stoomscheepvaart heeft het Handelsbureau beloofd door eene zeer eenvoudige soort van nevel-signalen, bij Holyhead, voor de meerdere veiligheid der scheepvaart te zorgen. Twee 24ponders zullen op de South Stack, eene rots bij Holyhead geplaatst worden en bij nevelig weer om het half uur worden afgevuurd.

— De tijdingen van La Plata zijn bedroevend, bedroevend om de feiten self en om de bedenkingen waartoe zij aanleiding geven. In Buenos-Ayres regeringloosheid en stilstand van bedrijven, geen bestuur van boven, geene gehoorzaamheid van beneden, en de Indiaansche vijanden voor de deur. In Montevideo burgeroorlog en stratengevechten, de wraak van militaire overheersching, en grootere verwarring, zoo geen ondergang, onvermijdelijk. »Als het nog eenigen tijd zoo voortgaat, hebben wij Rosas weder hier," — schrijft men van Buenos-Ayres, als het ergste wat eenen staat overkomen kan. Voorloopig beveelt Rosas reeds in den persoon van zijnen voormaligen stedehouder en onden hoofdmedestander Oribe in het ongelukkige Banda Oriental. Hij heeft in Montevideo over den jongsten weerstand tegen zijne overheersching in een moorddadig gevecht de overhand behouden; de stad in staat van beleg verklaard, en nieuwe scharen van vlugtelingen ijlen naar Buenos-Ayres, gelijk vroeger van Buenos-Ayres naar Montevideo. Dit bloedig heen en weder jagen duurt nu reeds over de twintig jaren zoo voort.

—De laatste berigten uit Mexico in den *Times* bevestigen de mededeeling van het waarschijnlijke eener contra-revolutie en eene anarchie zonder einde, waardoor Mexico welligt uit de rij der onafhankelijke staten zoude verdwijnen. Men verwachtte een aanval der insurgenten onder Havo y Tamariz op de hoofdstad en daar de regering zich zoowel het leger als de geestelijkheid tot vijanden gemaakt heeft, zouden zij bijna geen tegenstand ontmoeten. Ondertusschen worden, zegt de berigtgever, de staatsinkomsten door de ministers, die hunnen val zien aankomen, nog gewetenloozer dan ooit bestuurd, en de openbaarmaking van het nieuwe tarief wordt met opzet verschoven, ten einde de gunstelingen der regering, die met den juisten inhoud er van bekend zijn, er van te voren partij van kunnen trekken. Volgens de berigten welke dit melden, speelt de Amerikaansche gezant in deze zaken een rol, met het doel dat Mexico ten onderga en ten slotte bij de Unie worde ingelijfd.

— In een brief uit Alexandrie dd. 28 Febr., wordt weder gewaagd van het plan, om in Egijpte de proef te nemen met een nieuw stelsel voor de rijst cultuur, waardoor men in een gelijk tijdsverloop twee oosten zou erlangen in plaats van één. Volgens bedoelden briefschrijver zal men thans tot het nemen dier proef op groote schaal overgaan. De onderkoning levert alles wat daartoe noodig is en eene internationale commissie zal over het welslagen dier proef uit een phisiologisch en staathuishoudkundig oogpunt hebben te beslissen. Reeds— zegt hij, — hebben Engeland, Oostenrijk, Spanje en Nederland, hunne vertegenwoordigers in die commissie benoemd, en wacht men slechts op eene gelijke benoeming van de zijde van Frankrijk, de Vereenigde Staten en Sardinie, om den arbeid aan te vangen.

— Onder de dames, die aan den Sultan op het bal in het Engelsche gezantschaps-hotel door de markiezin Redcliffe werden voorgesteld, bevonden zich de dochters van den Keizerlijken internuntius den vrijheer v. Prokesch en den Pruissischen gezant, den heer v. Wildenbruch. Een correspondent der *Osterr. Triest.* zegt met betrekking tot dit feit dat het niet te ontkennen is, dat de Turken over dien nieuwen stap, zoo als zij het noemen, over den geloofs afval van hunnen monarch morren en zich niet kunnen geruststellen; eenige der luidruchtigste waren zelfs, om hen tot zwijgen te brengen, in hechtenis genomen. Men verzekert voorts, dat de Sultan door een hoogst onwaardig voorval in zijne tegenwoordigheid, in allerijl het bal verlaten had. Een der genoodigden, die zich in gezelschap van eene als Turkin verkleede vrouw bevond, droeg het gewaad van een derwisch. Dit was nog meer te opvallend, wijl de drager van het masker naar men verneemt, een lid van het gezantschap was, daar men moet veronderstellen, dat hij in overeenstemming met lord Redcliffe gehandeld had. Deze derwisch reikte den Sultan toen deze voorbijging de hand even trouwhartig als een werkelijk derwisch bij het ontvangen eener aalmoes, waardoor dit voorval nog meer in het oog viel. Zijne Majesteit moest ook inderdaad wegens dat, met zijn geloof spottende, gedrag diep gekrenkt zijn. Ook in Pera is men daarover algemeen zeer vertoornd.

— Men leest in een Ceylonsch blad:

»Het hof van Siam heeft den witten olifant (die voor eenigen tijd gestorven was) door een anderen vervangen. Na den dood van dit zonderling palladium liet de vermoedelijke troon-opvolger onmiddelijk een ander dier van dezelfde soort opsporen. Hij zond te dien einde gezanten naar alle naburige staten en alle provincien des rijks, met bevel om een witten olifant op te sporen en tot elken prijs te koopen, of des noods gewapenderhand te bemagtigen. Een Zijner Siameesche Majesteits landvoogden was zoo gelukkig er een in de bosschen van zijn district te ontdekken en te vangen, hetgeen hij oogenblikkelijk ter kennis zijner regering bragt. Deze gaf onmiddelijk bevel, het gewijde dier een fraaijen weg door de bosschen en boschaadjes te laten banen, om het naar den oever der rivier te leiden, waar het ingescheept moest worden. Toen het daar was aangekomen, bragt men het op een groot opzettelijk daartoe vervaardigd vlot, waarop zich een elegant, met prachtig tak en loofwerk gedekt en met bloemkransen versierd paviljoen bevond.

» Men bragt den olifant op het midden van het vlot, en liet hem aldus naar de hoofdstad drijven, terwijl men hem met gebak, suikerriet, bananen en andere zeldsame en heerlijke vruchten spijsde. Op eenige mijlen van de stad ging de vermoedelijke troon-opvolger met de drie hoogste mandarijnen van het hof, het doorluchtig dier met een stoet van drie honderd booten, waarin drie honderd muzijkanten, en eene menigte roeijers, te gemoet. Het vlot waarop zich het palladium des rijks bevond, werd door al die booten onder daverend gejuich op sleeptouw genomen. Verbaasd, ontsteld en bijna verdoofd door het rumoer deed het dier zijn luisterrijken intogt in de hoofdstad, waar al de grootwaardigheids-bekleeders en ook de Koning, hem wachtten. Door dien schitterenden stoet werd het naar zijnen stal of liever paleis geleid, waar een talrijke hofstoet van officieren en slaven zich be ijverde om het in gouden en zilveren vaatwerk te bedienen. Des avonds kwam de Koning hem zelf het brevet van den wijdschen titel *mandarijn der madarijnen* brengen, en tooide met zijne Koninklijke hand, den kop van het dier met een prachtig diadeem. Ook had den openbare vermakelijkheden met illuminatie als anderzins plaats, gevolgd door een feestmaal, waarop het volk op een nationale schotel werd onthaald, die alleen bij deze gelegenheid wordt opgedischt en bestaat uit gekruide gelei van de huid van den rhinoceros."

Frankrijk.

De *Constitutionnel* bevat een schrijven uit Alexandrie, waarin gezegd wordt, dat de onderkoning van Egijpte niet alleen de doorgraving van de landengte van Sues tracht te doen uitvoeren, maar ook den oorsprong van den Nijl wil laten opsporen. Ten dien einde heeft hij eene nieuwe commissie benoemd, aan wier hoofd zich bevindt de graaf d'Escayrac de Lauture, lid van de centrale commissie van de Maatschappij voor de Geographie, en bekend door zijne reizen in de binnenlanden van Afrika.

— Niettegenstaande de gevolmagtigden zeer terughoudend zijn, schemert in de taal die zij nu en dan voeren, een diepe wrok door tegen Oostenrijk. De houding dier mogendheid bij de conferentien is vrij moeijelijk; dikwerf wordt zij geheel en al uit het veld geslagen. Nog in de zitting van 4 Maart werd zij door graaf Orloff in levendige bewoordingen wegens zekere aangelegenheden geinterpelleerd, maar graaf Buol bewaarde hardnekkiglijk het stilzwijgen.

— Uit het verslag der ambtenaren van justitie en politie blijkt, dat de misdaden in Parijs gedurende het jaar 1855 aanmerkelijk verminderd zijn. Er kwam geen enkele nachtelijke aanval op straat voor, en de gepleegde

moorden zijn niet toe te schrijven geweest aan zucht tot rooven en stelen. De omstreken van Parijs echter en vooral het departement der Seine et Oise waren het tooneel van verscheidene diefstallen met gewapende hand; de bedrijvers dezer misdaden waren meest personen die door de politie uit Parijs verwijderd waren.

— De volgende anecdote wordt te Parijs verhaald: Op een der laatste soirées op de Tuilerien ontmoette graaf Orloff den maarschalk Baraguay d'Hilliers en zeide tot hem: » Zoo, zijt gij het mijnheer de maarschalk! die in onze noordelijke streken waart gekomen!" — » Ja, mijnheer de graaf!" antwoordde deze » ik ben het, die een visitekaartje aan Bomarsund gebragt heb."

— Prins Paskewitsch, die kortelings te Warschau is overleden, schonk een jaarlijksch pensioen van 200 roebels aan eene bejaarde vrouw, Rue du Faubourg Montmartre, te Parijs. De aanleiding tot deze vrijgevigheid was de volgende: In het jaar 1814 was deze vrouw, genaamd Adèle P., een bevallig meisje van 19 jaar, en vervulde op het Théâtre des Variétés het emplooi der ingenues. Den 15den Julij van dat jaar, lieten de vreemde souvereinen, wier troepen toenmaals Parijs bezet hadden, op de Place de la Concorde, eene godsdienstoefening houden, om den Hemel voor de overwinning hunner wapenen te danken. Zij woonden die plegtigheid bij van het balcon van het *Hotel de la marine*, en als hoofd van de heilige alliantie, bekleedde keizer Alexander daarbij de eereplaats. Vijftigduizend Russen in groot tenue, omringden de estrade, die het altaar droeg, waarvoor de archimandriet de dienst verrigtte. Het vreemde en schitterende van dit schouwspel had tallooze inwoners van Parijs uitgelokt, waaronder de schoone sexe in grooten getale vertegenwoordigd was. Aan het hoofd van het groote piquet d'honneur, dat op de estrade en op de rijk versierde trappen daarvan geplaatst was, bevond zich de generaal majoor Paskewitsch. Daar de ceremonie hem wat te lang scheen te duren, vermaakte hij zich met door middel van een lorgnet de dames in zijne nabuurschap op te nemen. Op eens ontdekt hij Adèle P., welke hij reeds in den schouwburg opgemerkt had en zag, dat zij vruchteloos alle moeite deed om tot in den gereserveerden kring door te dringen. Hij haastte zich naar beneden en fluisterde een zijner adjudanten eenige woorden in het oor; weinige oogenblikken later was de jeugdige actrice op den eersten rang geplaatst en bedankte met een bevalligen glimlach den groet van den generaal. Deze zet juist den voet op de eerste trede van de estrade, toen deze, al te zeer met menschen overladen, met een groot geraas instortte. Een aantal menschen, waaronder onderscheidene hoofd-officieren verloren daarbij het leven of werden gekwetst. Zonder de jonge actrice, zou de generaal Paskewitsch op zijn post, ettelijke ellen hoog gebleven en waarschijnlijk mede onder de dooden geweest zijn. Nog dienzelfden avond bezocht hij Adèle P., verhaalde door welke omstandigheid zijn leven gespaard was gebleven en schonk haar een kostbaren ring. Zijne verdere fortuin was hij mede middelbaar aan dit meisje verschuldigd; want dit avontuur kwam welhaast ter oore van keizer Alexander, die toenmaals onder den mystieken invloed van mad. von Krudener stond. Deze vorst begreep, dat een man, die op eene zoo buitengewone wijze bewaard was geworden, tot groote zaken bestemd was en vertrouwde hem een belangrijk kommandement toe. De sterren bleven Paskewitsch gunstig, die van lieverlede tot de hoogste rangen en waardigheden opklom. Naarmate echter de Russische generaal hooger steeg, des te lager daalde zij aan welke hij zijne fortuin te danken had. In het jaar 1827, toen Paskewitsch tot graaf van Erivan werd verheven, ging Adèle P., wier stem door eene ziekte veel geleden had, reeds tot de categorie duegnas over. Vier jaren later, toen de graaf Erivan, na den val van Polen, den titel van prins van Warschau verkreeg, nam Adèle P. voor goed afscheid van het tooneel, verlaten door zoo velen, die haar in de dagen harer jeugd gehuldigd hadden. Weldra drong de armoede hare woning binnen. Een laatste vonk van hoop bleef haar nog over. Zij schreef aan prins Paskewitsch, herinnerde hem de boven beschreven gebeurtenis en ontving eenige weken later een mandaat van 100 roebels, met de belofte, dat zij elke halfjaar eene dergelijke som zou ontvangen. Deze belofte is de prins getrouw nagekomen. Waarschijnlijk zou de dood van den prins haar weder in armoede gestort hebben, doch zij was hem gelukkig eenige weken te voren voorgegaan.

Zoo verhaalt de *Pays*.

Duitschland.

Volgens het dagblad der Mormonen, dat te Kopenhagen uitkomt, bedroeg het aantal der heiligen van de laatste dagen, in de drie Noordsche rijken, den 1sten Januarij 1856 in het geheel 2685, waarvan 340 op Zweden komen, 198 op Noorwegen en 2147 op Denemarken. Van laatstgenoemden houden er zich 1208 te Kopenhagen op, zoodat bijna een honderdste der bevolking van Kopenhagen die secte toegedaan is. De Mormonen hebben zelfs leeraren naar IJsland gezonden, die daar reeds 7 bekeeringen gemaakt hebben.

— De ten uitvoer legging van het tusschen Rome en Oostenrijk gesloten tractaat heeft reeds tot allerlei belemmeringen aanleiding gegeven. Zoo zijn alle de op de scholen in zwang zijnde leerboeken, aan de goedkeuring der censuur onderworpen, die o. a. op het punt staat van het gebruik te verbieden der élémentaire géographie van Hanke, op grond dat daarin sommige zinsneden voorkomen, die de meerdere of mindere mate van orthodox geloof, en de verscheidenheid van godsdienst en eeredienst, toeschrijven aan den staat van meerdere of mindere beschaving en ontwikkeling der volken.

— Uit Stokholm wordt dd. 14 Febr. het volgende gemeld: De Skandinavische bevolking in de Vereenigde Staten wordt thans op 200,000 zielen geschat. Er heeft zich bij hen een zeer groot gebrek aan geestelijken geopenbaard, weshalve in eene groote vergadering te Waverley, in het begin van October des vorigen jaars besloten werd, om een professoraat der Skandinavische taal aan de universiteit te Springfield op te rigten. Ter uitvoering van dit voornemen wil men bijdragen in Amerika en Europa verzamelen, en tevens bewerken dat een aantal trouwe en ijverige predikers uit Europa beroepen worde, en goede jongelieden, die eene geleerde opvoeding hebben genoten, overgehaald worden om naar Amerika te komen en hunne studiën op de universiteit te Springfield te voleindigen.

Brief van Lord John Russell aan den heer Crampton, betreffende de kwestie van Centraal-Amerika.

» Londen, 19 Januarij 1853.

Mijn Heer!

» De zaken van het Mosquito-gebied behandelende, moet ik u in de eerste plaats herinneren aan de dépêche van lord Malmesbury van 8 Julij 1852, over dit onderwerp. Het is duidelijk, dat sedert Groot-Brittannië het protectoraat en de verdediging der Mosquito Indianen heeft op zich genomen, de positie van af de partijen gewijzigd is.

» 1o. Spanje heeft, in plaats van de absolute souvereiniteit uit te oefenen over Centraal-Amerika en allen handel op de onder zijn bestuur geplaatste kusten te verbieden, alle magt op het vasteland van af Kaap Hoorn tot aan Florida verloren.

» 2o. De Mosquito-Indianen, in plaats van hun eigen stam volgens hunne gewoonten te besturen, kennen een naam en een titel toe aan de Europeanen en Amerikanen, die handel drijven te Greijtown en langs de Mosquito kusten, overeenkomstig de gebruiken der beschaafde natiën.

» 3o. Groot Brittannië, in plaats van er belang bij te hebben de Mosquito Indianen te verdedigen, ten einde een gedeelte van Centraal Amerika aan de controle van Spanje te onttrekken, en een regt voor zijn handel te verkrijgen, heeft geen ander belang bij het Mosquito-gebied, dan dat hetwelk voortvloeit uit eerbied voor de oude betrekkingen met de Mosquito Indianen.

» De regering van H. M. heeft sedert verscheidene jaren, getracht hare verbindtenissen in overeenstemming te brengen, met de veranderde omstandigheden in dit geval. Doch elk voorstel, dat met dat doel gedaan werd, heeft eenige onoverkomelijke hinderpaal ontmoet. De oneenigheden in Centraal Amerika, tusschen Nicaragua, Costa Rica en Honduras, het ontbreken van elke andere authoriteit, met welke men eene permanente conventie had kunnen maken, de slecht gegronde ijverzucht jegens Engeland en meer andere redenen hebben de regeling van deze vexatoire kwestie belet.

» Overeenkomstig de door lord Malmesbury in zijne dépêche van 18 Julij geuitte inzigten, moet ik verklaren, dat het comitté van bestuur te Greytown de magt is, welke eene werkelijke authoriteit in dit gedeelte van Centraal Amerika uitoefent. Het zoude H. M. regering onverschillig zijn, of die magt werd uitgeoefend in naam van Greytown. Doch het is wenschelijk, dat wat in schijn bestaat, in overeenstemming worde gebragt met hetgeen werkelijk is. In schijn is het de koning van Mosquito, die over Greytown regeert. In werkelijkheid bestaat er geene enkele authoriteit, maar het uit Europeanen en Amerikanen bestaande kommitté regeert in die haven.

» De regering van H. M. zoude dus eene passende en definitieve schikking vinden in hetgeen volgt: 1o. Greytown zoude eene onafhankelijke en vrije haven zijn, door later overeen te komen banden van alliantie en vriendschap aan het Mosquito-gebied verbonden: 2o. Schadeloosstellingen of voordeelen, gelijkstaande met die, welke bepaald zijn in de ontwerp-conventie van 13 April 1852, zouden aan Mosquito worden verzekerd in ruiling voor het laten varen door dezen staat van zijne natuurlijke positie tegenover Greytown; 3o. Groot Brittannië en de Vereenigde Staten zouden, zonder Greytown te waarborgen, bereid zijn in overeenstemming te handelen, om de onafhankelijkheid van deze vrije haven tegen elken aanval te verdedigen. Het is essentieel en van dadelijke belang dat de authoriteiten van Greytown bereid zijn zich *geheel en al* onafhankelijk te verklaren met eene verbindtenis om Mosquito te verdedigen, of *betrekkelijk* onafhankelijk, met houw- en getrouwheid aan Mosquito, en belofte van hulp. Met dit doel

zoude zich iemand naar Greytown begeven, om er over te onderhandelen. Ik laat het aan u over te beslissen of een zeeofficier dan wel een burgerlijk ambtenaar het best voor die zending geschikt zoude zijn.

» Het zoude wenschelijk zijn, ingeval de regering der Ver. Staten deze inzigten mogt deelen, dat eene nieuwe conventie werd ontworpen en gesloten, in de plaats van het onaangenomen ontwerp van 1852 en dat een persoon te gelijkertijd en met hetzelfde doel door onze regering werd afgezonden.

» Ik zal hier nog bijvoegen, dat de schadeloosstelling aan Mosquito zoude kunnen worden voldaan, niet in geld, maar in een beteren waarborg voor de verdediging der Mosquito-natie, door de vrijhaven van Greytown, geholpen door H. M. schepen.

» De president der Vereenigde Staten heeft meermalen conventien met de Indianen gesloten tot hetzelfde doel. De voornaamste reden voor dien grondslag is, dat zekere naburige staten de onafhankelijkheid der Mosquito-Indianen ontkennen, die er aan blootgesteld zijn dagelijks nieuwe invallen op hun gebied te zien gebeuren. Dit gevaar kunnen wij niet ten volle afwenden. Onze staatkunde bestaat daarin, alles te doen wat de eer en de menschlievendheid ten gunste der Mosquito natie eischen. Doch wij zijn voornemens stiptelijk ons aan het tractaat van Washington van 19 April 1850 te houden, en ons geene directe of indirecte souvereiniteit in Centraal Amerika aan te matigen.

J. RUSSEL."

Gemengde Berigten.

Men leest het volgende in den *Times*: Doctor Ehrenberg, die vroeger den dader van een diefstal door middel van een mikroskoop *ontdekte en die de schrik der boosdoeners geworden is*, heeft op nieuw eene gewigtige dienst aan de maatschappij bewezen. Een transport langs een onzer spoorwegen, bestaande uit vaatjes specie, was namelijk bestolen. Gedurende den overtogt had men een der vaatjes van den inhoud beroofd en bij aankomst op de plaats van bestemming, bemerkte men dat het slechts zand inbield. Toen dr. Ehrenberg in deze zaak geraadpleegd was, beval hij dat men hem eene zekere hoeveelheid zand van al de stations van dien spoorweg zoude bezorgen. Hij onderzocht alsnu door middel van het mikroskoop de verschillende zandsoorten en bewees ten slotte de identiteit van het in het vaatje gevondene zand met dat van een der stations. Eenmaal van dit bewijs voorzien, stelde men ter plaatse verdere nasporingen in het werk en weldra ontdekte men den schuldige onder een der ambtenaren van het station, dat door den geleerden doctor was aangewezen.

In de gevangenis van *Queen's Bench* is onlangs een man overleden, na aldaar 43 jaren gekerkerd te zijn geweest. Het schijnt, dat de lange gevangenis van dien man, John Dufreni genaamd, alleen is toe te schrijven aan de minachting van dezen voor eene commissie van het *Court of Buncruptcy*, voor welke hij weigerde eenige vragen te beantwoorden, beweerende dat deze commissie onwettig was. Hij had zijn kerker kunnen doen ontsluiten, door zich aan de bevelen dezer commissie te onderwerpen; doch hij had gezworen niet toe te geven, en dien eed heeft hij getrouw gehouden.

De zoölogische tuin te Londen, die sedert den in het jaar 1840 voltooiden aanleg der terrassen voor de schoone dieren aanzienlijk vergroot is, kostte slechts voor uitgaven aan ossen-, schapen- en paardenvleesch in het vorige jaar 1367 pond sterling 19 shill. De tuin telt aan roofvogels 20 arend en gierssoorten, onder de gieren bevindt er zich een, die sedert 25 jaren tot de verzameling behoort. De zoölogische tuin bezit thans 1300 bewoners. Verscheidene dieren, die door de zoölogische vereeniging aangekocht werden, waren zeer duur. Zoo koste de eerste rhinoceros 1000 p. st. vier giraffen 700 p. st., en het transport daarvan nog 700 p. st., de in 1851 gekochte olifant 100 p. st., en het nijlpaard dat een geschenk is, kostte 1000 p. st. transport, de leeuw Albert werd voor 140 p. st., een tijger 1852 voor 200 p. st., een paar Victoria-duiven voor 35 p. st., vier mandarijn-eenden voor 70 p. st. gekocht. In den laatsten tijd zijn de prijzen voor wilde dieren in Europa zeer gedaald, en men rekent voor een rhinoceros tegenwoordig nog slechts 350 p. st., voor leeuwen en tijgers 40 a 50 p. st., zeer schoone worden evenwel dikwijls vijf-, ja tiemaal duurder betaald. Het onderhoud der dieren aan vleesch, brood, hooi, eijeren, visch enz. kostte in het jaar 1855 in het geheel 3942 p. st. 8 sh. 3 p. In het jaar 1848 werd de zoölogische tuin door 142,456 personen in het jaar 1854 daarentegen door 407,676 personen bezocht.

Producten Handel.

Uit de hand verkocht:

Suiker. Van plant. *le Mastrouge*, 20 vaten a 10,03 c.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 21n. dezer, de Fransche schroef stoomboot *Croiseur*, van Cayenne.

Uitgezeild.

Den 21sten dezer, de kol. schroefboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, naar Demerary.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Texel, kapt. H. J. Hubert, adres bij Gisius en Co. — Sluit 22 dezer.

Urania, kapt. C. J. Stapert, adres bij Gebrs. Samson. — Vertrekt 30 dezer.

Plata, kapt. J. H. Henning, adres bij F. P. Bouguenon. — Sluit ultimo dezer.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Jan Visser, kapt. Driest, adres bij M. M. Curiel.

Anna, kapt. Hilbrands, adres bij M. D. Huidekoper.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Amicitia, kapt. Wijgers, adres bij Gisius en Co.

Johanna Maria, kapt. Schaap, adres bij Gebrs. Reelfs.

STAAT van de gevallen regens en der temperatuur van den 13den tot den 19den April 1856.

	gevallen regen. in millim.		uitgedampt. in millim.	Temperatuur. maxim.		minim.
Zondag 13	1.3	—	4.7	31°	—	25.°
Maandag 14	2.[illegible]	—	5.[illegible]	32°	—	25.[illegible]
Dingsdag 15	0.[illegible]	—	5.[illegible]	31	—	24.[illegible]
Woensdag 16	[illegible]	—	5.[illegible]	30	—	24.[illegible]
Donderdag 17	2.6	—	2.[illegible]	28.1	—	24.[illegible]
Vrijdag 18	3.0	—	2.[illegible]	30	—	24°
Zaturdag 19	5.0	—	2.[illegible]	30	—	24.[illegible]
Totaal	1.0.9.7		2.7.			

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**